

εὐχόμεαι νὰ συνεργασθῶμεν ὅλα τὰ Ἐθνικὰ
Συμβούλια τοῦ κόσμου, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες
καὶ οἱ ἄνδρες πάσης γωνίας τῆς γῆς, ἐλεύθεροι,
ἡνωμένοι, προοδεύοντες.

Washington D. C. Μαΐου 4 1925.

ΕΛΛΗ ΧΑΡ, ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

ΜΙΑ ΗΡΩΪΣ ΘΡΑΣΑ

Eynvis
Fipiaetion Muiata
Gr Larue Eeyby's
Gur Eynvis
1925 Jinet - J^y 19

τὰς ἁγίας εἰκόνας καὶ ἐνώνεται με τοὺς Πατρι-
στοὺς καὶ λαμβάνει μέρος εἰς τὸν βομβαρδισμόν
τοῦ φρουρίου τοῦ κόλλου. Ἐκεῖ ἡ Δόμνα λαμ-
βάνει τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός. Καὶ ἀπὸ τότε θά
ἰδῃτε εἰς τοὺς καταλόγους τοῦ Ἑλληνικοῦ στό-
λου «Μοῖρα Παρρῶν, πλοῖα τόσα, ἕνα τῆς Λή-
μνου καὶ ἕνα τῆς Αἰῶνου. Αὐτὸ εἶνε τὸ βρῖχι
τοῦ Βιζβίτζη καὶ τῆς Δόμνας.

Και βλέπουν τὸ Αἰνίτικο βρῖκι στὸν Βόλο καὶ σὴν Νέαν Τσέλα. Οἱ ἀρματοῦλοι ἀπὸ τὴν Φθιώτιδα κτυποῦνται μὲ τοὺς Τούρκους τοῦ Ζεϊντοῦ καὶ πρέπει νὰ ἀποσυρθοῦν μέχρι τῆς «Ἀγίας Μαρίας», ἀπάναντι τῶν Θερμοπυλῶν. Ὁ Πλοίαρχος Βιζβίξης τρέχει μὲ τὸ πλοιοτὸν του εἰς βοήθειάν των καὶ μὲ τὰ δέκα ἔξ κανόνια βομβαρδίζει τοὺς Τούρκους, δύο γολέται λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν μάχην. Ἀλλ' ὁ Βιζβίξης σκοτώνεται καὶ ἡ μάχη ἐξακολοῦθεὶ σφοδρά· τότε ἀναδεικνύεται ὁ ἥρωϊσμός τῆς Δόμνας· διατάσσει νὰ κατεβύσουν εἰς τὸ κύτος τοῦ πλοίου τὸν νεκρὸν τοῦ συζύγου της καὶ τὰ παιδιά της καὶ αὕτη ἀνεβαίνει εἰς τὴν σκοπιάν καὶ ἀπ' ἐκεῖ διευθύνει, πλησιάζει πρὸς τὴν ξηρὰν, οἱ κανονιαὶ πέφτουν ἐπάνω στοὺς Τούρκους καὶ οἱ ἀρματοῦλοι ἐπιβιβάζονται καὶ σφόνζονται.

Μετά, πηγαίνει εἰς τὴν Χαλκίδα, εἰς τὸν ἰσθμὸν τῆς Εὐβοίας, ἔχει ἐντολὴν νὰ ἀποκλείσῃ τὸ στενὸ, ἀγρυπνεῖ πολλὰς νύκτας εἰς τὸν λιμένα τῆς Αὐλίδος, ὅπου ἡ σκιὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος θεωρεῖ μὲ εὐχαρίστησι τὰ νέα ἑλληνικὰ πλοῖα.

Ἡ Δόμνα κανονιοβολεῖ τὰ στενά, ὁσάκις ὁ
Θμὲρ πασᾶς θέλει νὰ περάσῃ εἰς τὴν Στερεάν

1) ΣΗΜ. «Ἑλλην.».— Μαντώ, ὄχι Μαντώνα.

Ἑλλάδα. Τὸ σημειώνει ὁ Φιλήμων, ὡς καὶ ὁ Σπηλιάδης εἰς τὰ Ἐπομνημονεύματά του, ἐπίσης καὶ ὅλοι οἱ χρονογράφοι τῆς Ἐπαναστάσεως ἐξυμνοῦν τὴν ἀνδρείαν τῆς Δόμνας Βιζβίξη. Ὁ Φιλήμων τὴν συγκρίνει πρὸς τὴν Μπουμπουλίαν: «Ἡ σύζυγος τοῦ πλοιάρχου Βιζβίξη, λέγει, ἀνεδείχθη ἥρωίς, φρονευνθέντος τοῦ συζύγου της, ὁπότε ἀνέλαβεν ὡς ἄνδρας τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου».

Ὅλοι αἱ συναντήσεις τοῦ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσου, ἀπεσταλμένου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ τουρκοφάγου στρατηγοῦ Νικίτα, ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ πλοίου τῆς Δόμνας, ἡ ὁποία ἐγένετο γωσστή καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὅτε ὁ στρατηγὸς Roche ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ μέρους τοῦ Γαλλικοῦ κομιτάτου διὰ νὰ φέρῃ εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσιν τὰ παιδιὰ τῶν μεγαλειτέρων ὁπλαρχηγῶν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐξήγησε καὶ τὸν υἱὸν τῆς Βιζβίξη, ὁ ὁποῖος μετέβη εἰς τὴν Γαλλίαν μὲ τὰ παιδιὰ τοῦ Κανάρη, Παπανικολῆ, Γιαννίτση, Βότσαρη καὶ Παλιάσα.

Ὁ Βιζβίξης ἦτο ὁ ὀραιότερος ὢλων μὲ τὴν λευκὴν του φουστάνελλα, ἡ Κα Recamier τὸν ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν της ὡς καὶ ἡ δού-

κίσα d'Abrantés, ἥτις καὶ ἐκινῶσα διὰ τὴν ἑλληνικὴν τῆς καταγωγὴν. Εἰκόνας τοῦ υἱοῦ τῆς Δόμνας ἐπωλήθησαν ἀπανταχοῦ τῆς Γαλλίας πρὸς ὄφελος τοῦ Ταμείου πρὸς παροχὴν πολεμοφοδίων εἰς τοὺς Ἑλληνας πολεμιστάς.

Τὸ ἱστορικὸν καὶ ἐθνολογικὸν μουσεῖον Ἀθηνῶν διατηρεῖ εὐλαβῶς εἰκόνα αὐτοῦ, ὅπου εἶναι χαραγμένοι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἀπηύθυνεν ἡ Δόμνα εἰς τὸν υἱὸν της ἀναχωροῦντα: «Θεμιστοκλῆ, θὰ ἀνατραφῇς καὶ θὰ μορφωθῇς διὰ τῆς Γαλλικῆς γενναιοδωρίας, πιθανῶς νὰ ἦμαι νεκρὰ ὅταν ἐπανεέλθῃς, θὰ ἦσαι τότε μεγάλος, ἔχε σὲ τὸν σου ὅτι πρέπει νὰ ἐκδικήθῃς τὸν πατέρα σου».

Διέτηρσεν ἐπὶ τρία ἔτη πλήρωμα 140 ἀνδρῶν, ἀλλὰ τὰ οἰκονομικά της ἐξηντλήθησαν καὶ τὸ βροῖκι δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἀνθέξῃ καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ κυβερνήσις, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ παρῆδος ἡ Βιζβίξη, τὸ μετέτρεψεν εἰς πυρπολικὸν καὶ μὲ αὐτὸ, κατὰ τὸν Φιλήμονα, ἔκασαν τὸ 1824 τὴν Τούρκικην φρεγάδα τοῦ Χαζνὲ Γκεμισί.

Ἡ Δόμνα ἀπέθανε στὴν Σύρο.

H K^a HARRY HODGKINSON

Γυναικες δημοτικοὶ
σύμβουλοι. Ἡ κ. Har-
ry Hodgkinson εἶναι ἡ
πρώτη Ἰνδιή, ποὺ ἐξελέ-

γῃκε δημοτικὴ σύμβου-
λος στὸ δῆμο Βομβάης
τῶν Ἰνδιῶν.